

между Сербитѣ, изнамѣрилъ за нихъ азбуката, и слѣдъ това превелъ священното писаніе на тогавашното южно Словенско нарѣчіе, чи послѣ Руситѣ, кога ся крастили, получили церковнитѣ книги (Сербскитѣ?) чрезъ Греческото духовенство, и заедно съ нихъ ушъ сѣ получили и Сербската (Кирилловската) азбука и пр.

Понеже тія предположенія за мене, негли и за секой ревностный Словенинъ, сѣ нови, подканватъ мя, за полза на історическитѣ изысканія и за по добро изясненіе на той полезни предмѣтъ, да моля г. Тирола, да изложи положеніята си критически, и да ги подкрѣпи съ історически доказателства; инакъ тіи по новината си, ще останатъ камень предковенія за мнозина и ще скриватъ отъ ученыатъ мѣръ големы откритія. Азъ ще ся имамъ за счастливъ, ако съ моето приглашеніе покажа нѣкаква служба на братьята, Словене, дѣто не желаятъ да останатъ въ недоумѣніе за первоначалната сѣ писменность.

По церковната и гражданската історія, каквото на восточнитѣ, така и на западнитѣ, или Латинскитѣ, писатели, най на предъ отъ сичкитѣ Словене ся покрѣстили въ 858 — 862 лѣто по Р. Х. Бѣлгаретѣ.